

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Turcsán Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Szemeti Adelinda jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatala Hatósági Főosztály Nyugat-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Vas Megyei Bíróság által 2008. október 6. napján hozott 1.K.20.028/2008/13. számú ítélet ellen a felperes által 14. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Vas Megyei Bíróság 1.K.20.028/2008/13. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, felülvizsgálati kérelemmel támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy - külön felhívásra - fizessen meg az államnak 289.600 (kettőszáznyolcvankilencezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2001-2005. években a 90 %-ban tulajdonában álló Kft. részére 59.200.000 Ft összegű tagi hitelt nyújtott, a bevallásai szerint ebben az időszakban nettó 2.142.864 Ft jövedelme volt.

Az adóhatóság a felperesnél 2001-2005. évekre személyi jövedelemadó (továbbiakban: szja) és százalékos egészségügyi hozzájárulás (továbbiakban eho) adónemben ellenőrzést végzett.

A revízió eredményeként hozott elsőfokú határozatot - a felperes fellebbezése alapján eljáró alperes - a 8529765240/2007. számú határozatában megváltoztatta, és a felperes terhére előírt adóhiánynak minősülő adókülönbözetet 8.957.330 Ft-ra, az

adóbírságot 4.478.665 Ft-ra, a késedelmi pótlékot pedig 3.397.907 Ft-ra leszállította.

Az alperes azt állapította meg, hogy a felperesnek a 2001. év előtti adózott jövedelme, továbbá a vizsgált időszakban bevallott jövedelmei nem nyújthattak fedezetet a vizsgált időszaki kiadásaira, ezért az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 108.§, 109.§-aira alapítottan becslést alkalmazott, pénzforgalmi mérleget állított fel. A felperes terhére 2001. és 2005. évre forráshiányt állapított meg, erre figyelemmel írta elő terhére az adókülönbözetet és az egyéb jogkövetkezményeket azzal az indokolással, hogy a felperes nem igazolta hitelt érdemlő adatokkal a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést.

A felperes keresetében az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését kérte, vitatta a becslés jogalapját, és azzal érvelt, hogy hitelt érdemlő adatokkal igazolta a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést. Az alperes nem tett eleget a tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének, illetve a bizonyítékokat nem a jogszabályi előírásoknak megfelelően értékelte.

A bírósági eljárás során alperes a 2008. június 16. napján hozott 1941817797 számú határozatában a korábbi határozatát saját hatáskörben módosította és a felperes terhére előírt adókülönbözetet 5.821.169 Ft-ra, az adóbírságot 2.910.585 Ft-ra, a késedelmi pótlékot pedig 2.437.092 Ft-ra leszállította, egyebekben a korábbi határozatát hatályában fenntartotta. 2001. évre 7.110.637 Ft, 2005. évre pedig 4.854.987 Ft forráshiányt állapított meg, amit egyéb jövedelemnek minősített, és a felperes terhére 2001. évre 2.823.255 Ft, 2005. évre pedig 1.681.695 Ft, azaz összesen 4.504.950 Ft szja adóhiánynak minősülő adókülönbözetet írt elő, és ezek kihatásaként kötelezte eho adónemben 2001. évre a 782.170 Ft, 2005. évre pedig az 534.049 Ft adókülönbözet megfizetésére.

A felperes az alperesi határozat módosítást követően azzal érvelt, hogy az alperesnek bevételként kellett volna elfogadnia 2001. évre a 2000. június 18-án értékesített Chrysler Voyager típusú jármű eladási árából 4.370.000 Ft-ot, a 2000. augusztusban értékesített Citroën személygépkocsi vételárát, 980.000 Ft-ot, és a házastársa által értékpapír-számláról 2000. augusztus 16-tól október 9-ig felvett 2.989.425 Ft-ot, valamint házastársa soproni ingatlanának eladási árát is. Ezért a vagyonmérleget 2001. évre nem forráshiánnyal, hanem 2.041.975 Ft forrástöbblettel kellett volna felállítani, emiatt a következő évek egyenlegét is módosítani kellett volna, aminek eredményeként 2005. évi egyenlege -2.813.012 Ft lett volna. Ez utóbbi kapcsán pedig arra hivatkozott, hogy ezt az összeget jóval meghaladó megtakarításai voltak, ezért a módosított alperesi határozatban is megalapozatlanul és jogsértően került előírásra a fizetési kötelezettsége.

A megyei bíróság a felperes keresetét elutasította, jogi álláspontja a következő volt:

Az alperes a módosító határozat meghozatalával az Art. 97.§ (4)-(6) bekezdéseiben, 108-109.§-aiban foglaltaknak megfelelő döntést hozott. Fennállt a becslés jogalapja, annak módszere is jogszerű volt, és a felperes nem tudta hitelt érdemlő adatokkal igazolni, hogy az általa vitatott körben vagyongyarapodásának forrása 2001. január 1-jét megelőző időszakban keletkezett volna.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte annak megváltoztatását, kereseti kérelmének részben történő helyt adást akként, hogy terhére jogszerűen előírható adóhiánynak minősülő adókülönbözet 994.448 Ft, az adóbírság 497.224 Ft, a késedelmi pótlék pedig 357.084 Ft. Azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet nem felel meg az Art. 108.§ (8) bekezdésében, 109.§ (3) bekezdésében, a Pp. 3.§ (4) bekezdésében, 163.§ (1) bekezdésében, 195.§ (1) bekezdésében, 196.§ (1) bekezdésében, 206.§ (1) bekezdésében, és a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952.évi IV. törvény (továbbiakban Csjt.) 27-30.§-aiban foglaltaknak. Sérelmezte, hogy a megyei bíróság a kereseti kérelmében előadottakat és az azt alátámasztó bizonyítékait nem fogadta el, és nem adta indokát annak, hogy ezeket mely okoknál fogva nem találja hitelt érdemlőeknek, ugyanakkor a házastársával kapcsolatos alperesi adatközlést figyelembe vette. Hivatkozott arra is, hogy 2005. évre az alperes és a megyei bíróság tévesen számolt el 1.267.792 Ft-ot hiteltörlesztésre a kiadásai között, mivel ennek csak a fele terheli.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárásban nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésére álló iratok alapján dönt. (Pp. 275.§ (1) bekezdése, BH 2002.29). Az ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes, avagy okszerűtlen, a logika szabályainak ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg jogszabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. (BH.1998.401., BH.1999.44). Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél jogi álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval, ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség. (BH. 1994.639.)

A perbeli esetben a becslés jogalapja fennállt, annak módszere is jogszerű volt. A becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést pedig az adózó igazolhatja hitelt érdemlő adatokkal. (Art. 109.§ (3) bekezdése) Hitelt érdemlőnek az olyan adat minősül, amely ellenőrizhető és tartalmánál, jellegénél fogva önmagában és/vagy egyéb adatokkal is egybe vetve alkalmas a bizonyítani kívánt tény kétséget kizáró igazolására.

A felülvizsgálati kérelme által vitatott körben a megyei bíróság ítélete nem hiányos, és kizárólag iratszerű megállapításokat és okszerű mérlegelést rögzít.

A felperes felülvizsgálati kérelme tartalmát tekintve a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, ennél fogva nem fogadható el az alábbiak miatt:

Az iratokból megállapíthatóan az alperes nem vitatta a felperes által hivatkozott - vizsgált időszakot megelőző időszaki - ingatlan illetve gépkocsi-értékesítést, és a házastárs értékpapír-számláján lévő pénzösszeg kivételét sem. Az alperes és a megyei bíróság e körben kizárólag azt rögzítette, mégpedig iratszerűen, hogy a felperes semmilyen módon nem bizonyította, hogy az ezekből származó összegek mikor és hova kerültek felhasználásra, milyen kiadások fedezetét szolgálhatták különös tekintettel arra, hogy a felperesnek 2000. évben - a 280.000 Ft-os bevallott jövedelme mellett - törzstőke, illetve tagi hitel befizetés címén 7.000.000 Ft összegű kiadása is keletkezett. A felperes az általa állított összegek 2001. évi rendelkezésre állására nézve kizárólag egy önmagában álló adózói nyilatkozatot terjesztett elő, ami egyéb bizonyítékok hiányában, nem minősíthető hitelt érdemlő adatnak. A becslési eljárás során a kétséget kizáróan nem igazolt tényt pedig nem az adózó javára, hanem a terhére kell értékelni. (Art. 97.§ (6) bekezdése, 109.§ (3) bekezdése)

A felperes tévesen hivatkozott a Csjt. szabályok megsértésére és téves jogértelmezésre azért is mivel az alperes a házastárs egyéni vállalkozásból származó - szja bevallásból megállapítható jövedelmének felét - figyelembe vette és a felperes kiadásainak fedezetéül 2001. évre összesen 813.187 Ft-ot elfogadott.

Az alperes a peres eljárás során a bíróság felhívására csatolta be a rendelkezésre álló adatok alapján azt a kimutatást, ami a felperes házastársa által megszerzett bevételekre és kiadásokra vonatkozott mégpedig annak tisztázására, hogy a Crysler gépjármű vételára a felperesnél avagy házastársánál figyelembe vételre került-e. A megyei bíróság ennek alapján iratszerűen, és okszerű ténybeli és jogkövetkeztetésekkel rögzítette, hogy a Crysler gépjármű vételára a felperes házastársánál szerepel bevételként. A kimutatást az alperes a felperesnek is megküldte, ezt a megyei bíróság a tárgyaláson ismertette, ezzel szemben a felperes

ellenbizonyítást nem ajánlott fel, ennél fogva alaptalanul hivatkozott e körben eljárási jogszabálysértésre.

Az iratokból megállapíthatóan a közigazgatási eljárás során előterjesztett fellebbezésében a felperes kérte, hogy az I. Zrt-től házastársával közösen felvett hitel teljes összege az ő bevételeként kerüljön számbavételre, mert ezt a társasága számlájára utalta át. Mivel ezt a felperesi előadást banki bizonylatok is alátámasztották, az alperes a hitel teljes összegét a felperes bevételeként vette figyelembe, ebből következően a hiteltörlesztésre kifizetett 1.267.792 Ft-ot okszerűen és jogszerűen a felperes kiadásaként kellett számba venni.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben jogszerű döntést tartalmaz, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés pedig az 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdésében és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2009. november 12.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró,
Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró**